

PÍSEŇ BRATRA SLUNCE

Začínají se chvály tvorů, které učinil blažený František ke chvále a cti Boží, když byl nemocen u svatého Damiána.

Nejvyšší,
všemohoucí, dobrotivý Hospodine,
Tobě náleží chvála, sláva, čest
a všechno požehnání.
Jedině Tobě, Nejvyšší, náleží,
a nikdo není hoden jmenovati Tebe.

Buď chválen, Hospodine,
vším tvorstvem svým,
zejména panem bratrem sluncem,
které nám ve dne rozsvěcuješ,
a které jest krásné a zářící,
velikým leskem,

Tvé vznešenosti nesouc podobu.

Buď chválen, Hospodine,
hvězdami a sestrou lunou jasnou,
kterým dal jsi na nebi záři vzácnou
a krásnou.

Buď chválen, Hospodine, bratrem větrem,
vzduchem, oblakem a každým počasím,
jímž udržuješ život tvorům svým.

Buď chválen, Hospodine,
sestrou vodou,
která jest velice užitečná, pokorná
a cudná.

Buď chválen, Hospodine,
bratrem ohněm,
kterým osvětluješ noc,
a který jest krásný, radostný,
jarý a silný.

Buď chválen, Hospodine,
naší matkou zemí,
která nás udržuje a námi vládne a která rodí
rozličné plody, trávy a květy ladné.

Buď chválen, Hospodine, těmi,
kteří pro Tvou lásku mnoho ztratili,
a zakusili protivenství a strastí:
Blahoslaveni ti, kteří to snášejí v míru,
neboť Tebou, Nejvyšší, budou korunováni.

Buď chválen, Hospodine,
naší sestrou smrtí těla,
které nikdo živoucí neunikne:
Ó, běda těm, kteří umírají
ve hříchu smrtelném,
a blahoslaveni, kdož do vůle Tvé
se odevzdali zcela,
jim druhá smrt nic zlého neudělá.

Ó, děkujte a dobrořečte
Hospodinu mému,
a s velkou pokorou služte jemu.